

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 73 17 Mayıs 1967 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmeni : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

FAŞİST VALİ OYUN YASAKLADI!

Üçbuçuk aldatılmış zibidinin müracaatı ile "YOLCU„yu yasaklayan Trabzon Valisi Fahrettin Akkutlu, adalet önünde hesap verecek

GEN — AR Tiyatrosu tarafından yurdun dört yanında başarıyla temsil edilen ve bu arada İstanbul'da 4,5 ay kapalı gişe oynayan Nâzım Hikmet'in "YOLCU„ adlı oyunu, Vali Fahrettin Akkutlu'nun kanunsuz emriyle ilimizde yasaklanmıştır.

Konusunu millî mücadeleden alan ve hiçbir ideolojik tema taşımıyan bir sanat eserinin, «Komünizmle Mücadele Derneği»nce aldatılan birkaç Lise ve İmam — Hatip Okulu öğrencisinin Valiliğe müracaatı ile yasaklanması, başta Üniversite gençliği olmak üzere bütün sanatsever aydınlar arasında tepki yaratmış, Vali Akkutlu ağır suçlamalara uğramıştır.

OLAYIN HİKÂYESİ

«YOLCU» piyesinin Trabzon'da oynayacağı duyulur duyulmaz, «Komünizmle Mücadele Derneği» yöneticileri hemen harekete geçmiş, ilk iş olarak da piyesin oynayacağı «Saray» Sineması nın Müdürü Nejat Selçuk'a gözdağı vermeye başlamışlardır. Fakat Sinema Müdürü bu kuru gürültülere kulak asmamış, başlarında Av. İhsan Yücesan'ın bulunduğu faşist kuklaları odasından kovmuştur. Pabucun pahalı olduğunu anlayan faşist güruhu, daha sonra yeni Emniyet Müdürüne baskı yapmaya kalkışmışsa da aynı şiddetle ters - yüz geri çevrilmiştir.

Beklemedikleri bu tepkiler karşısında bozguna uğrayan «Komünizmle Mücadele Derneği» yöneticileri, halktan kimseyi de kandıramadıkları için, birkaç öğrenciden oyun aleyhinde imza toplamaya kalkışmışlar ve bunda başarı sağlamışlardır.

Dernek yöneticileri, topladıkları imzaları Valiye götürerek «şehirde halkın galeyan halinde olduğunu, oyun afişten kaldırılmazsa büyük karışıklıklar çıkacağını» söylemişler ve Fahrettin Akkutlu'yu, bu kanunsuz emri vermeye zorlamışlardır. Valilikte bu işler olurken, bir kısım faşist militanlar da sokaklarda «KOMÜNİSTLERİ EZECEĞİZ!» yollu bildiriler dağıtarak, halkı oyuncular aleyhine kışkırtmaya çalışmışlardır.

13 Mayıs 1967 cumartesi günü, temsile 6 saat kala (saat 15.00'de) Vali Akkutlu'nun yasaklama kararı Sinema Müdürüne tebliğ edilmiş ve derhal afişler sökülmeye başlanmıştır. Resmî tatil olduğu için oyuncular herhangi bir kanunî müracaat yapamamış, Valinin evine telgraf çekerek, kendisinden dâvacı olacaklarını bildirmişlerdir.

ÖĞRENCİLER KOVULUYOR!

Olay duyulur duyulmaz, T.M.T.F. Yürütme Kurulu Başkanı Aybay Ahıskalı Başkanlığında bir temsilci heyeti Valiyi evinde ziyaret ederek kararın gerekçesini sormak istemiş, fakat son derece sinirli ve heyecanlı olan Akkutlu «Valiye böyle soru sorulmaz, size mi hesap vereceğim?» diyerek gençleri kovmuştur.

Bundan sonra TMTF Başkanı, Karadeniz Teknik Üniversitesi Fikir Kulübü ve çeşitli Fakülte Öğrenci Dernekleri ile Basın — İş Sendikası Valiye çok sert protesto telgrafları göndermişlerdir. Basın — İş Sendikası Başkanı Özgün Baran, telgrafında «Sizi faşist eğilimin Trabzon'daki ilk uygulayıcısı olarak görüyoruz» demiş, öğrenciler de «Trabzon'un adına sürülen kara»nın sorumluluğunu kendisine yüklediklerini bildirmişlerdir.

Gençler daha sonra toplu halde sanatçıların kaldığı otele giderek üzüntülerini açıklamış, bu arada bir de buket vermişlerdir.

Oyuncular ve öğrenciler gece bütün şehri dolaşarak, Vali aleyhinde yüzlerce imza toplamışlardır.

Gazetemiz baskıya verilirken tepkileri devam etmekte olan olay üzerinde gelecek sayımız da daha etraflı duracak ve üçbuçuk zibidinin ağzı ile oyun yasaklıyan faşist Vali Akkutlu'ya Anayasa dersi vereceğiz!

ALKILIÇ TAHLİYE EDİLDİ

Bir makalesinden dolayı üç yıldan beri zindanda tutulan Şâdi Alkılıç, Yargıtay 4. Ceza Dairesinin hakkındaki mahkûmiyet kararını bozması üzerine tahliye edilmiş ve özgürlüğe kavuşmuştur.

5 yıldan beri süren Alkılıç dâvası, adalet tarihimize daha şimdiden büyük bir «hukuk skandalı» olarak geçmiştir.

Yürekli toplumcu Alkılıç'ın gazâsı kutlu olsun.

«SAVAŞ»

Faşist zorbaların sonu hüsran olacaktır!..

YURDUN çeşitli yerlerinde T.İ.P. toplantılarının yeniden kaba kuvvet gösterileriyle baltalanmaya çalışılması üzerine, T.İ.P. Gaziantep İl Yönetim Kurulu sert bir bildiri yayımlamıştır. Faşist zorbalıkları kamuoyuna açıklayan bildiriyi aşağıya alıyoruz:

Halkımızın uyandırılması ve Anayasanın yoksul halkımıza tanıdığı HAKLARA sahip çıkmasını sağlamak görevini üzerine alan, emekten ve haktan yana kurulmuş biricik örgüt TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'ne, son günlerde sistemli saldırılar artmış bulunmaktadır.

Güvenliğini ANAYASADAN alan bu örgüt, çıkarcı çevrelerin husumetini ilk günden beri üzerine çekmiştir.

Sermaye silâhı ile güçlü bulunan ve yabancı SÖMÜRÜCÜLERE da yanan çıkarcı çevreler, yoksul halkımızın sömürülmesine karşı çıkanları, her fırsatta sindirmek istemişler, fakat gerçek aydınlarla uyanık ve vatansever EMEKÇİLERİMİZİN kenetlenmesi ve azmi karşısında bunamuvaffak olamamışlardır.

Sömürülmeye karşı çıkan güçler, her geçen gün daha da güçlenmiş, bu ise yabancı şirketlerle işbirliği yapan çıkarcıları çileden çıkarmıştır. İşte bu çevreler, haksız ve beleş çıkarlarını korumak ve devam ettirmek için gerçek aydın ve vatansever emekçilerin biricik örgütü olan T.İ.P.'e fikren ve kanunen yapamadıklarını, küfürlerle, iftiralarla, onunla da yapamadıklarını KABA KUVVET GÖSTERİLERİ ile yapmak istemişlerdir.

Bu yüzden halkımızı aydınlatılması için yapılan T.İ.P. toplantılarını, idarî makamların da müsamahası ile bastırmaya, dağıtmaya çalışmaktadırlar. Bunlar, çirkin çehrelerini kapatmak için milliyetçilik, mukaddesatçılık ve sözüm ona, «komünizmle mücadele» maskelerini kullanmaktadırlar. Bu maskeler aralanmağa ve ÇİRKİN ÇEHRELER meydana çıkmağa başlamıştır. Çıkarcıları, vurguncuları, soyguncuları, yani Türk halkını fukara bırakanları deli eden ve kanunsuz yollara iten sebep de budur.

İşte son günlerde gazetelerde okuduğumuz ADAPAZARI, ESKİŞEHİR T.İ.P. toplantılarına ve son olarak İZMİR'de ÇETİN ALTAN'a yapılan kaba kuvvet gösterileri, bu azgınlığın taze örnekleridir.

Hiç unutulmasın ki, her kaba kuvvet, saldırıya uğrayanların MEŞRU MÜDAFAASI ile geri tepince, sonuç yalnız kaba kuvvet temsilcileri için değil, aynı zamanda onların DESTEKÇİLERİ ve KIŞKIRTICILARI için de PİŞMANLIK olacaktır.

Ne yaparlarsa yapsınlar, T.İ.P. çatısı altındaki aydın ve emekçi kenetlenmesini çözemiyecekler ve T.İ.P. yoksul halkı UYARMA GÖREVİNİ sonuna kadar devam ettirecektir.

Halkımızın gerçek temsilcileri İKTİDARA GELECEKTİR.

YAŞASIN EMEKÇİ HALKIMIZ,

YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

Yazar Dostlara

EN güzel, en yürekli yazı ve şiirleriyle «SAVAŞ»a katılan ve bizleri bu yolla destekliyen yazar ve ozan arkadaşlara çok şeyler borçluyuz. «SAVAŞ»ın başarısında, bu yiğit dostların büyük onur payı vardır.

Emeklerini karşılayamamaktan samimî üzüntü duyduğumuz yazar arkadaşlarımızın, «SAVAŞ» için kaleme alacakları yazılarda, gazetenin küçük boyunu daima gözönünde bulundurarak uzun yazılardan kaçınmalarını ve başka yerlere gönderdikleri yazıları bize göndermemelerini önemle diliyoruz.

Yazar dostlarımızın, yer darlığından doğan bazı gecikmeleri de anlayışla karşılayacaklarına inanıyoruz.

"SAVAŞ„

AŞAĞIDA okuyacağınız şiir, «SAVAŞ»a Üsküdar Paşakapı Cezaevinde çile doldururan bir halk çocuğu tarafından gönderilmiştir. Toplumculuk savaşının zindana sürüklediği «adsız kahramanlar»dan biri olan ÇETİN GÖKKAYA'nın şiirlerini, zaman - zaman okurlarımıza sunmaya çalışacağız.

Düş

Dün gece düşümde bir köylü gördüm,
«Ey oğul derdimiz çoktur» dediler,
Dinledim dertleri, kahrımdan öldüm,
«Derdimize derman yoktur» dediler.

Sonra uçtum ordan meçhul illere,
Katıldım Çorum'dan derbederlere,
Varto'dan, Hınıs'tan gurbet ellere,
«Bir selâm götürün, aç'ız» dediler.

Haykırdım, gafletten uyandı kişi,
Önüne serdim tüm gelmiş geçmişi,
Azmettim olmaya b r hak dervişi,
«Çarığın yok, asâ'n kırık» dediler.

Çile denizinde boğuştum durdum,
Hak diye haykırdım, zindana kondum,
Çaldığım kapıdan daim kovuldum,
«Vatan toprağında öldü» dediler.

ÇETİN GÖKKAYA